

РЕШЕНИЕ

№ 3031

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГГ.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от ГГ.А Гражданско дело № 20231110113765 по описа за 2023 година

Предявен е конститутивен иск от Т. П. И. - *****
против ***** с правно основание чл. 357 ал. 1,
вр. чл. 188, ал. 1, т. 1 КТ за отмяна на Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г. на ректора на ***** за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“.

Ищцата твърди, че заема длъжността „старши преподавател“ в катедра „Чужди езици и приложна лингвистика“ към факултет „Международна икономика и политика“ при ответника. На 01.03.2023 г. ѝ била връчена Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г., с която и било наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за нарушения съгласно чл. 187, ал. 1, т. 1 и т. 10 от КТ за това, че без уважителни причини не е присъствала в учебните зали по време на извършените проверки и с тези си действия е нарушила трудовата дисциплина по отношение на провеждането на учебните занятия, като е лишавала студентите от пълноценен и качествен учебен процес и е компрометирала авторитета на Университета. Сочи, че според ответника ищецът на дати 16.11.2022 г., 23.11.2022 г., 30.11.2022 г., 07.12.2022 г. и 11.01.2023 г. не била спазила утвърденото разписание за учебните занятия в зала 4002 за провеждане на учебен час с начало 9:00 часа, като била извършила следното: „закъснение, преждевременно напускане на работа, неявяване на работа, неявяване на работа или неуплътняване на работното време и неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение, чл. 16, т. 16, 17 и 45 от ПВТР в УНСС - да спазват точно работното време и утвърденото разписание на учебните занятия и изпитните

сесии, вътрешнонормативните актове и настоящия правилник; да изпълняват в пълен обхват трудовите си задължения в съответствие с изискванията на длъжностната характеристика; добросъвестно и професионално да изпълнява учебно- преподавателските и научноизследователските си задължения в съответствие с изискванията на утвърдената учебна документация и вътрешноуниверситетска нормативна уредба“. Повод за инициране на дисциплинарното производство били извършени проверки.

На 25.01.2023 г. на ищцата било връчено искане на обяснения с изх. № ЧР- 242/25.01.2023 г., които тя била представила на 30.01.2023 г. с вх. № 159, с които оспорила извършването на нарушения, ведно със доказателства. Счита наложеното наказание за незаконосъобразно.

- Твърди, че за първите четири дати на нарушения е изтекъл преклузивният 2- месечен срок за налагане на наказание;
- Посочва, че мотивирането на заповедта е формално. Поддържа, че посоченото основание „неизпълнение на други трудови задължения“ е бланкетно. Счита, че заповедта противоречи на изискванията на чл. 195, ал. 1 КТ. В същата липсвал срок за обжалване; не е мотивирана. Оспорва да ѝ е връчен Правилникът;
- Оспорва да е извършила нарушенията;
- Сочи, че наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и поведението на служителя;
- Твърди, че дисциплинарна процедура е предприета само в настоящия случай, но не е иницирана спрямо други служители, което било дискриминационно. Соци, че поведението на ответника е реваншистко, тъй като ищцата и други две лица са подавали сигнали за нередности в университета. При налагане на наказанието не било взето дисциплинарното минало на ищцата;

Претендира разноси.

С уточнение на искова молба от 27.03.2023 г. ищцата оттегля иска си за вреди срещу ответника.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден писмен отговор. Ответникът сочи, че процесната заповед е законосъобразна, тъй като са спазени всички процедурни изисквания на КТ. Соци, че са поискани обяснения от ищцата относно установени отсъствия на петте дати, като такива били дадени. За установените нарушения били съставени протоколи. Счита, че заповедта, с която е наложено наказание на ищцата, е издадена в двумесечния срок от узнаването за нарушението по КТ - ректорът узнал за нарушенията на 19.01.2023 г. и наложил наказание на 01.03.2023 г. Твърди, че ректорът е наложил законосъобразно наказание, вземайки предвид всички доказателства по дисциплинарното производство. Излага съображения, че правилникът за вътрешния трудов ред в УНСС не следва да бъде връчван, за да произведе

действие по отношение на ищцата, същият е публикуван на интернет страницата на УНСС и ищцата била подписала декларация от 30.04.2018 г., че е запозната с правилника. Счита, че наложеното наказание отговаря на тежестта на нарушението, поведението на ищцата и дисциплинарното и минало. Сочи, че е наложено най-лекото наказание, предвидено в КТ, именно поради чистото и дисциплинарно минало. Поддържа, че присъствените списъци не доказват проведени учебни занятия. Сочи, че проверката за спазване на работното време и изпълнението на трудовите задължения на преподавателския състав на УНСС съгласно разписанието на учебния процес е извършена от Комисия със Заповед № ЧР- 1874/09.11.2022 г. на ректора на УНСС. Дисциплинарното нарушение на ищцата било закъснение или неявяване на работа - пълно или частично неизпълнение на основно задължение на преподавателя. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира следното:

По делото не е спорно, че между страните съществува трудово правоотношение, по силата на което ищцата заема длъжността „старши преподавател“ в катедра „Чужди езици и приложна лингвистика“ към факултет „Международна икономика и политика“ при ответника, както и че на ищцата е връчено искане за обяснения с изх. № ЧР-242 от 25.01.2023 г. и същата е дала обяснения с вх. № 159 от 30.01.2023 г., както и че със Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г., на последната е наложено дисциплинарно наказание. Поради това тези обстоятелства не подлежат на доказване.

Съгласно чл. 186 КТ виновното неизпълнение на трудовите задължения е нарушение на трудовата дисциплина. Нарушителят се наказва с предвидените в този кодекс дисциплинарни наказания, независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава отговорност се предвижда. Съгласно чл. 188 КТ дисциплинарни наказания са: 1. забележка; 2. предупреждение за уволнение; 3. уволнение. Съобразно чл. 194, ал. 1 КТ дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването, като съгласно ал. 3 тези срокове не текат през времето, когато работникът или служителът е в законоустановен отпуск или участва в стачка. В разпоредбата на чл. 195, ал. 1 КТ се предвижда, че дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която следва да се посочат нарушителят, нарушението - кога е извършено и в какво се изразява, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага, а съгласно ал. 3 от същата разпоредба, дисциплинарно наказание се смята за наложено от деня на връчване на заповедта или от деня на нейното получаване, когато е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка. За наличието на изискуемите от закона реквизити на заповедта съдът следи служебно.

Тежестта на доказване, т.е. задължението за установяване законността

на наложеното дисциплинарно наказание - че е налице твърдяното основание, съответно че правото на налагане на дисциплинарно наказание е надлежно упражнено, че са извършени конкретните нарушения на трудовата дисциплина, на които се основава Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г. - включително наличието на посочените в нея трудови задължения на ищцата и неизпълнението на същите, както и да докаже, че от ищцата са поискани обяснения, съответно, че заповедта е издадена от компетентен орган, в писмена форма и в установените от закона преклузивни срокове, носи ответникът по настоящото дело, който по силата на § 1, т. 1 КТ се явява работодател на ищцата.

Съдът намира, че Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г., приложена и приета като доказателство по делото, с която на ищцата е наложено дисциплинарното наказание „забележка“, отговаря на изискванията за мотивиране по чл. 195, ал. 1 КТ, при спазване на изискванията на чл. 189, чл. 193 и чл. 194 КТ. В нея са посочена датите, на които работодателят твърди, че са извършени нарушенията, описани са обстоятелствата, при които са извършени и в какво се изразяват нарушенията. Работодателят е посочил и текстовете, които счита, че осъществяват описаните нарушения - чл. 187, ал. 1, т. 1 и т. 10 от КТ и чл. 16, т. 16, 17 и 45 от ПВТР на УНСС, за това, че без уважителни причини не е присъствала в учебните зали по време на извършените проверки на от 09:00 часа, на датите 16.11.2022 г., 23.11.2022 г., 30.11.2022 г., 07.12.2022 г. и 11.01.2023 г. и с тези си действия е нарушила трудовата дисциплина по отношение на провеждането на учебните занятия, като е лишавала студентите от пълноценен и качествен учебен процес и е компрометирала авторитета на Университета.

В допълнение, следва да се посочи, че евентуалното несъответствие между описанието и правната му квалификация само по себе си не води до незаконност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, а е от значение това дали визираното като факти деяние принципно представлява нарушение на трудовата дисциплина, обосноваващо налагането на дисциплинарно наказание.

На следващо място, съдът счита, че са изпълнени изискванията на чл. 193, ал. 1 КТ за изслушване на работника или служителя преди налагане на дисциплинарното наказание. В заповедта е посочено, че са взети предвид обясненията на служителя, което се установява и от представените по делото доказателства, от които е видно, че преди издаване на процесната заповед от ищцата са били поискани обяснения в разумен срок, като Т. П. И. е дала писмени такива на 30.01.2023 г. В тях, ищцата е посочила, че часовете са проведени, за което е приложила заверени преписи от присъствени списъци от всяко проведено семинарно упражнение, касаещо процесните дати на които е била извършена проверката.

От гореизложеното следва, че доколкото Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание отговаря на изискванията на закона, спорно се

явява това дали ищцата е нарушила трудовите си задължения, съответно дали работодателят е наложил законосъобразно процесното дисциплинарно наказание.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, изр. 1 КТ виновното изпълнение на трудовите задължения е нарушение на трудовата дисциплина. Неизпълнение на възложената работа, неспазване на техническите и технологичните правила /чл. 187, т. 3 КТ/ са сами по себе си тежки нарушения на трудовата дисциплина, тъй като се отнасят до престирането на работна сила като най-съществения елемент на трудовото правоотношение. В хипотезата на чл. 187, т. 3 КТ работодателят следва да установи, че е налице изпълнение на задължения на работника, възложени му с оглед заеманата длъжност, и чието съдържание се урежда в трудовия договор и се установява чрез длъжностната характеристика, респективно чрез вътрешни правила на работодателя, като съществено е съдържанието на възложената на работника работа да е достигнало до знанието му, т.е., следва да се установи, че е запознат със съответното задължение, което се твърди да не е изпълнил. Съгласно чл. 16, т. 16, 17 и 45 от ПВТР в УНСС от Правилника за вътрешния трудов ред на УНСС, работникът или служителът е длъжен да спазва точно работното време и утвърденото разписание на учебните занятия и изпитните сесии, вътрешнонормативните актове и настоящия правилник; да изпълняват в пълен обхват трудовите си задължения в съответствие с изискванията на длъжностната характеристика; добросъвестно и професионално да изпълнява учебно-преподавателските и научноизследователските си задължения в съответствие с изискванията на утвърдената учебна документация и вътрешноуниверситетска нормативна уредба“.

В разглеждания случай, задълженията, изпълнението на които е послужило за основание за налагане на дисциплинарното наказание произтичат от издадена от работодателя Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г.

От приложения по делото протокол от 16.11.2022г. се установява, че комисия в състав от И***** в 09:12ч. извършили присъствена проверка на 16.11.2022г. относно провеждане на лекция в зала 4002 по дисциплина „Испански език“ с лектор Т. И.-П. с начален час 09:00ч. От протокола се установява, че преподавателя в посочения час не се намира в залата.

От приложения по делото протокол от 23.11.2022г. се установява, че комисия в състав от И***** в 09:22ч. извършили присъствена проверка на 16.11.2022г. относно провеждане на лекция в зала 4002 по дисциплина „Испански език“ с лектор Т. И.-П. с начален час 09:00ч. От протокола се установява, че преподавателя в посочения час не се намира в залата.

От приложения по делото протокол от 30.11.2022г. се установява, че комисия в състав от И***** в 09:20 ч. извършили присъствена проверка на 16.11.2022г. относно провеждане на

лекция в зала 4002 по дисциплина „Испански език“ с лектор Т. И.-П. с начален час 09:00ч. От протокола се установява, че преподавателя в посочения час не се намира в залата.

От приложения по делото протокол от 16.11.2022г. се установява, че комисия в състав от И***** в 09:12ч. извършили присъствена проверка на 07.12.2022г. относно провеждане на лекция в зала 4002 по дисциплина „Испански език“ с лектор Т. И.-П. с начален час 09:15 ч. От протокола се установява, че преподавателя в посочения час не се намира в залата.

От приложения по делото протокол от 11.01.2023г. се установява, че комисия в състав от И***** в 09:20ч. извършили присъствена проверка на 16.11.2022г. относно провеждане на лекция в зала 4002 по дисциплина „Испански език“ с лектор Т. И.-П. с начален час 09:00ч. От протокола се установява, че преподавателя в посочения час не се намира в залата.

По делото са приложени присъствени списъци за датите 16.11.2022 г., 23.11.2022 г., 30.11.2022 г., 07.12.2022 г. и 11.01.2023 г. /л.15-22/ от които се установява, че на процесните дати са провеждани упражненията по Испански език, на които са присъствали студентите записани в списъка.

От писмо до ректора на УНСС /л.23/ се установява, че студенти от трети курс, специалност „Международни отношения“ и „Европейска политика и икономика“ посочват, че на датите 16.11.2022 г., 23.11.2022 г., 30.11.2022 г., 07.12.2022 г. и 11.01.2023 г. упражненията по дисциплината „Испански език“ са провеждани по график от д-р Т. *****, за което представят присъствени списъци по дати.

От събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетеля Бетина Сотирова – студент в УНСС, посочва, че познава ищцата, доколкото същата ѝ преподава в университета. Твърди, че учебните часове протичали нормално. Посочва, че ищцата идвала навреме на работа, като за проведените упражнения са съставяни присъствени списъци. При предявяването на присъствени списъци от 16.11.2022 г., 30.11.2022 г., 07.12.2022 г. и 11.01.2023 г., свидетелката посочва, че почеркът с който е изписано името ѝ е неин. Споделя, че не си спомня на посочените дати да е имало извършвана проверка.

От показанията на свидетеля Тони Антонова- студент в УНСС, се установява, че ищцата и преподава в университета. Посочва, че самата тя системно закъснявала за упражнения с около 15-20 мин. Не е била свидетел ищцата да е закъснявала за лекции. При предявяването на присъствени списъци от 23.11.2022 г., 30.11.2022 г., 07.12.2022 г. и 11.01.2023 г., свидетелката посочва, че почеркът с който е изписано името ѝ е неин. Споделя, че не си спомня на посочените дати да е имало извършвана проверка.

От показанията на свидетеля Ина Балабанова-директор в дирекция „Човешки ресурси“ в УНСС, се установява, че познава ищцата, тъй като са колеги. Посочва, че миналата година е била включена в комисия назначена от ректора на УНСС със заповед. Посочва, че целта на проверката била да установи нарушения на трудовата дисциплина на преподавателите. Проверката се извършвала, като се проверявало дали преподавателят се намира в стаята по време на обявения час за преподаване. По отношение на ищцата си спомня, че била извършена проверката около 09:00ч., като в стаята, в която се провеждали занятията не е имало преподавател, но е имало присъстващи студенти. За констатациите свидетелят посочва, че са съставяни протоколи. Споделя, че проверката е преминавала, като е било проверявано дали в конкретния час преподавателят присъства в залата, но не са проверявали дали и кога ще дойде на лекции.

От показанията на свидетеля ***** – началник отдел „Заплащане и администриране на персонала“ към дирекция „Човешки ресурси“ в УНСС, се установява, че бил включен, като член на комисия, която да извърши проверка за спазване на работното време. Свидетелят посочва, че проверките били извършвани в сутрешните часове. Спомня си, че на ищцата била извършена проверка, като след всяка проверка бил съставян протокол. Споделя, че проверката е преминавала, като е било проверявано дали в конкретния час преподавателят присъства в залата. Посочва, че комисията не е разговаряла със студентите, нито е проверявала дали преподавателят ще проведе лекциите си. Посочва, че ректорът е уведомяван в деня в който е констатирано всяко едно нарушение.

Съдът на първо място следва да извърши служебно проверка относно спазването на преклузивните срокове по чл. 194, ал. 1 КТ. По въпросът относно момента, от който започва да тече срокът по чл. 194, ал. 1, пр. 1 КТ за налагане на дисциплинарното наказание е налична съдебна практика, която приема, че откриване на нарушението означава узнаване от субекта на дисциплинарната власт на нарушаването на трудовата дисциплина, установено в съществените му признаци, т. е. когато е установен извършителят на нарушението, времето и мястото на извършването му и съществените признаци на деянието от обективна и субективна страна, които го квалифицират като дисциплинарно нарушение. В този смисъл Решение № 231 от 13.06.2011 г. по гр. д. № 858/2010 г. на ВКС, IV г. о и Решение № 363/10.01.2012 г., постановено по гр. дело № 354/2011 г. на ВКС, III г. о., постановено по реда на чл. 290 ГПК.

С оглед събраните по делото писмени доказателства, съдът приема, че за дисциплинарите нарушения, описани в заповед № ЧР-407/01.03.2023г. извършени на 16.11.2022 г., 23.11.2022 г., 30.11.2022 г. и 07.12.2022 г. процесното дисциплинарно наказание не е наложено в преклузивния срок по чл. 194, ал. 1 КТ. Срокът за налагане на дисциплинарите наказания е двумесечен и е преклузивен и пропускането му погасява дисциплинарната отговорност на служителя. В този смисъл дисциплинарно наказание не може

да се наложи, ако е изтекъл двумесечният срок от откриване на нарушението. В случая от показанията на свид. Джалев се установява, че ректорът е уведомяван в деня в който е констатирано нарушението, така за нарушенията извършени на 16.11.2022 г., 23.11.2022 г., 30.11.2022 г. и 07.12.2022г. преклузивният срок за налагане на наказание е изтекъл съответно на 16.01.2023г. 23.01.2023 г., 30.01.2023 г. и 07.02.2023г., като за тези нарушения, дисциплинарната отговорност на служителя е погасена, поради което и дисциплинарно наказание не би могло да бъде наложено.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че следва да разгледа основателността само по отношение на наложеното наказание за извършено нарушение на 11.01.2023г.

В случая, съдът счита че действително в момента на извършване на процесната проверка ищцата не се е намирала в зала 4002. Това обстоятелство се установява от разпитаните в хода на съдебното дирене свид. *****в, както и от приложените по делото писмени доказателства, а именно протокол за извършена проверка от 11.01.2023 г. Последното обаче не може да доведе до извод, че не са били проведени упражненията по Испански език, доколкото свидетелите *****в сочат, че само са констатирали отсъствие на преподавател в конкретен час, но не са проверявали дали в покъсен час е било проведено съответното упражнение.

Съдът намира за доказано, че на процесната дата са били провеждани упражненията по Испански език от страна на ищцата в качеството ѝ на преподавател. Последното се установява на първо място от приложените към делото присъствени списъци от 11.01.2023 г., в които са вписани присъствалите студенти. В подкрепа на този извод са показанията на свид. Сотирова и Антонова, които посочват, че упражненията по Испански език са били провеждани на процесната дата, като двете свидетелки са присъствали на тях.

В този смисъл при условията на насрещно доказване ищцата доказва, че на 11.01.2023 г., са били провеждани учебни занятия по Испански език.

С оглед изложеното, съдът намира че изводите направени в наложената Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г. за това, че с отсъствието си ищецът е лишил студентите от пълноценен и качествен учебен процес са необосновани.

В заключение следва да бъде посочено, че съобразно формираната съдебна практика по налагане на дисциплинарни наказания, която се споделя и от настоящия първоинстанционен съдебен състав, само и единствено когато неизпълнението на задължението по възложените трудови задължения е резултат от виновно поведение на работника или служителя, то само тогава е налице и основание за налагане на дисциплинарно наказание, в който смисъл Решение № 420/08.01.2013 г., постановено по гр. дело № 1014/2011 г. на ВКС, IV г. о. Виновно поведение у ищцата при изпълнение на трудовите ѝ задължения, с което е допуснала дисциплинарно нарушение на

трудовете си задължения, съдът не установи, поради което предявеният иск следва да бъде уважен, като процесната заповед, с която е наложено дисциплинарно наказание "Забележка" следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.

По отговорността на страните за разноски:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищцата, на която следва да бъде присъдена сумата 780 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение. Предвид нормата на чл. 78, ал. 6 ГПК на ответника следва да бъдат възложени разноските за производството в размер на дължимата държавна такса в размер на 80 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наложеното на Т. П. И. - *****, ЕГН *****, със Заповед № ЧР-407/01.03.2023 г. на ректора на *****, дисциплинарно наказание "забележка".

ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Т. П. И. - *****, ЕГН *****, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата 780 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

О С Ъ Ж Д А *****, ЕИК *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл.78, ал.6 ГПК по сметка на Софийски районен съд сумата 80 лева, представляваща държавна такса по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____